

ת"פ 22674/10/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 22674-10-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	פלוני
המאשימה	
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אריאל הרמן

גזר דין (תוך ביטול הרשעה)

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה חבלנית כלפי בת-זוגו, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**). מעובדות כתב האישום עולה, כי נכון לחודש אוקטובר 2018, הנאשם והמתלוננת היו נשואים כ-3 חודשים. ביום 6.10.2018 בשעה 15:00 לערך, בביתם בירושלים, עת הנאשם היה בגילופין, ניטש ויכוח ביניהם על רקע כעסו כלפיה, באשר לשימוש שעשתה המתלוננת ברשתות חברתיות, והלין על כך שהיא משוחחת עם גברים ואף שומרת תמונות מעברה, טרם חזרתה בתשובה. כתוצאה מכך, עזבה המתלוננת את הבית ובילתה את סוף השבוע אצל אחותה. ביום 7.10.2018 בשעת ערב מאוחרת, חזרה המתלוננת לבית, והבחינה כי הנאשם השליך על הרצפה את בגדיה שהונחו קודם לכן בארון. בנסיבות אלו, כשהנאשם בגילופין, הוא החל להשליך חפצים בבית וצעק לעברה: "תלכי מפה, אני לא רוצה לראות אותך טיפשה מטומטמת". המתלוננת דרשה מהנאשם לעזוב את הבית וכך עשה. כעבור מספר שעות, לפנות בוקר, שב הנאשם לביתם, כשהוא בגילופין. המתלוננת הלינה על עובדה זו, בתגובה החל הנאשם להשליך בגדים וחפצים על הרצפה. באותן נסיבות, בחדר השינה בבית, ניסה הנאשם לקחת מהמתלוננת את תיקה האישי, אולם המתלוננת התנגדה לכך ומשכה את התיק לכיוונה, או אז החל הנאשם לחנוק אותה, ובתגובה היא נשכה את הנאשם בידו. בהמשך, הנאשם נשך את המתלוננת בפניה, הוציא את המתלוננת מחדר השינה והצמידה למקרר, חנק אותה והיכה אותה בגופה באמצעות ידיו מספר פעמים, עד אשר היא הדפה אותו מעליה. בהמשך, טלפנה המתלוננת לאביו של הנאשם, אשר שהה בחוץ לארץ, ועדכנה אותו בדבר האלימות שהפעיל בנו כלפיה. הנאשם נטל את הטלפון מידיה, והמשיך להכותה בכך שתפס בחוזקה בשערה, השליך אותה לעבר הספה, והיכה אותה באמצעות ידיו מספר פעמים. לאחר שחדל הנאשם ממעשיו, הזעיקה המתלוננת משטרה לביתם. כתוצאה מכל האמור, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש, שהן סימני חניקה על צווארה, סימן נשיכה בפניה, חתך בצווארה, סימן נשיכה בגבה ושריטות אדומות בעורפה ובשכם שמאל.

מהלך הדין

תיק זה הגיע לפתחי במסגרת הליכי מעצר עד לתום ההליכים.

הנאשם שהה במעצר מיום 8.10.2018 ועד ליום 8.11.2018, עת שוחרר תחילה למעצר בית מלא בפיקוח אביו, ובהמשך עבר ל"רטורנו" לצורך טיפול גמילה מאלכוהול - מהלך בו תמכה מאוד המתלוננת, כאשר הנאשם זוכה לליווי צמוד של אביו. ביום 17.2.2019 הודה הנאשם בכתב האישום בפניו ונקבע המשך דיון לעניין תנאי שחרורו. במהלך חודש מרץ 2019 הקלתי הקלה מסוימת בתנאי השחרור, תוך שהנאשם המשיך את הטיפול ב"רטורנו" תחת צו פיקוח מעצרים. במהלך יולי 2019 הוריתי על דחיית הדין בעניינו של הנאשם ב-5 חודשים, לנוכח הצרכים הטיפוליים. בהמשך, השתלב הנאשם בתהליך טיפולי במסגרת "בית נועם" בבית שמש, והוא מטופל 3 פעמים בשבוע.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקיר הראשון שהוגש בחודש יולי השנה עולה, כי הנאשם כבן 31, יליד X, שאומץ ע"י הוריו. אמו נפטרה ממחלה כשהיה כבן 16 והיה זה אירוע טראומתי ומעצב מבחינתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא ובהמשך עבד עם אביו. לאחר מכן החל בתהליך של "חזרה בתשובה", נישא והתגרש כעבור חצי שנה. הוא השלים לימודי תעודה בתחום הכשרות. הנאשם נישא למתלוננת, שגם היא, חזרה בתשובה. לנאשם אין רישום פלילי כלשהו. בתקופת לימודיו התורניים החל להשתמש לרעה באלכוהול, שימוש שהעמיק והלך והביא להדרדרות במצבו. על רקע זה, גילה הנאשם מאפיינים אובססיביים כלפי אשתו, וזהו הרקע לביצוע המעשים, עליהם נטל אחריות מלאה והצר עליהם. טרם האירוע הנאשם השתלב ברטורנו ביוזמתו ובגיבוי אביו וטופל שם במשך שבעה חודשים. לאחר האירוע מושא כתב האישום ועל רקע הליכי המעצר בתיק, הופנה הנאשם לרטורנו שם טופל בהצלחה רבה, בתמיכה מלאה של אביו ואשתו. שירות המבחן העריך בעת עריכת התסקיר, כי יש מקום לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול בהמשך במסגרת הוסטל, ועל-כן דחיתי את הדין לצורך כך. שירות המבחן סבר כי רמת הסיכון מן הנאשם פחתה, ויש סיכוי כי זו תפחת עוד אם ימשיך בטיפול.

בתסקיר השני שהוגש בסוף חודש נובמבר השנה, עדכן השירות כי לנאשם ולאשתו נולד בן בכור. עוד עדכן השירות כי הנאשם שולב בהצלחה במסגרת טיפול המשך ב"בית נועם" כפי שתואר לעיל. הנאשם בעל שאיפות לעסוק בתחום ההוראה. שירות המבחן סבר כי הנאשם ערך שינוי עמוק ומשמעותי בחייו, וכיום רכש כלים לשליטה והתמודדות חיובית עם קשייו. שירות המבחן סבר כי במכלול הנסיבות, ונקודת הזמן בה מצוי הנאשם, יש לשקול סיום ההליכים ללא הרשעה, תוך הטלת צו מבחן ותוך הימנעות מענישה קונקרטיית.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות בבית החולים בילינסון החל מינואר 2020.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען, כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, בתחתית המתחם שנטען בין עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. התובע עמד על נסיבותיה החמורות של העבירה מחד ועל תהליך השיקום שעבר הנאשם מאידך.

מאידך, הסניגור סבר, כי יש להיעתר להמלצת שירות המבחן במלואה, לנוכח נימוקי שירות המבחן, התהליך המשמעותי שעבר הנאשם ועמדת המתלוננת. הסניגור סבר כי יש לסיים את ההליך תוך ביטול ההרשעה.

במסגרת שמיעת ראיות לעונש שמעתי את המתלוננת ואת אביו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות של אלימות במשפחה פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש ליחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ניכרת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירות מתוכננות, אלא במסכת אירועים סמוכים זה לזה, שנבעו מהיות הנאשם בגילופין, נעדר עכבות ובלמים מוסריים, ונעדר יכולת לשלוט במעשיו בשל צריכה מפורזת של אלכוהול. הדבר אינו משמש לו הגנה או נסיבה לקולא, אלא נסיבה לחומרא, שעה שהכניס עצמו למצב זה; מעשיו מכוערים, קשים ומבזים, ולבטח, בדיעבד, ידע כי הם פסולים; הנזק הפיזי והנפשי למתלוננת - מי יידע להעריכו?; הנזק הפוטנציאלי בנסיבות העצימות הגבוהה של האלימות הוא משמעותי.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה מלמדת על מנעד עונשי רחב בהתאם לנסיבות העושה והמעשה, משל"ץ במקרים חריגים, דרך עבודות שירות וכלה במאסר לתקופה דו-ספרתית. ברע"פ 11/15 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 20.1.2015) אושר מתחם שבין 6 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר, ועונש של 7 חודשי מאסר, במקרה של שני אירועי תקיפה חבלנית ואיומים כלפי בת-זוג, מקרה חמור ממקרו; ברע"פ 3077/16 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 2.5.2016) נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל, על בסיס מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, בנסיבות דומות למקרנו, שכללו משיכה בשערות ראשה של המתלוננת, הטחתה וחניקתה. מנגד ולקולא, הסתיים הליך בבית המשפט המחוזי (בערעור) בהטלת של"ץ, מאסר מותנה ופיצוי, על בסיס מתחם שבין של"ץ במקרים חריגים, ועד 15 חודשי מאסר, במקרה שבו עורך דין תקף את אשתו תקיפה חבלנית, ולא היה לו רישום פלילי [ע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 6.12.2016)]. הסניגור היפנה לפסיקה המצדדת בביטול הרשעה או הימנעות

מהרשעה, בנסיבות שחמורות אף ממקרנו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"ץ נרחב ועד 12 חודשי מאסר בפועל לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לנאשם אין עבר פלילי ושליחתו למאסר תזיק לו באופן מיוחד, לנוכח מאפייני אישיותו והדרך הטיפולית והשיקומית שעבר. הדבר יפגע גם בשיקום יחסיו עם המתלוננת, שתמכה בו לכל אורך התהליך והקשר ביניהם חודש והתהדק בהדרגה לאורך ההליך. כיום בני הזוג שבו לחיות יחד, נולדה להם בת בכורה והנאשם נוטל חלק פעיל בגידולה; הנאשם היה עצור בתיק זה חודש ימים מעצר ממש, ובהמשך שהה בתנאים לא פשוטים במסגרת טיפולית בה שהה לאורך זמן ארוך ועבר בהצלחה את כל שלביה; הנאשם הודה במיוחס לו, וגם בהתנהגותו לאורך ההליך הפלילי והתהליך הטיפולי, הוכיח נטילת אחריות אמיתית; נסיבות חייו לא היו פשוטות לכל אורכן נהג באופן נורמטיבי. העבירות מושא תיק זה הן חריג להתנהגותו, וחשוב לציין כי הנאשם הצליח להשתקם באופן ראוי לציין, תוך קבלת עזרה הן ממשפחתו והן מגורמי הטיפול, דבר המעיד על חוזקות ניכרות.

המיקום במתחם - בנסיבות אלו, יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם אך להוסיף רכיב של ענישה בעלת משמעות.

ביטול הרשעה - על-פי **הלכת כתב**, תוצאה של ביטול הרשעה נובעת מנסיבות ביצוע העבירה ומידת חומרתה, לצד הוכחת נזק קונקרטי. בענייננו, נסיבות ביצוע העבירה הן קשות. עם זאת, ישנה זיקה ישירה בין התמכרותו של הנאשם לאלכוהול לבין ביצוע המעשים בצורה כה חסרת שיפוט. משעה שהנאשם עבר תהליך מוצלח וארוך של שיקום, עליו אין חולק, כפי שעלה מטיעוני המאשימה, יש מקום לקבוע כי במכלול הנסיבות, ניתן להגיע לתוצאה של ביטול ההרשעה. אשר לתנאי השני, עיסוקו של הנאשם בחינוך אינו תיאורטי, כפי ששמעתי. נוסף לכך, ישנה המלצה מפורשת של שירות המבחן בהקשר זה. לפיכך, אני קובע כי אכן ייגרם נזק קונקרטי מהותרת ההרשעה על כנה, ולכן אני מוצא לבטלה. לקחתי בהקשר זה בחשבון, גם את דברי אביו של הנאשם ודברי אשתו, המתלוננת, שליוותה אותו לכל אורך התהליך הארוך והמפרך.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 1.2.2020 במקום השמה עליו יחליט שירות המבחן, ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;

ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש

מאסר;

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנתיים מהיום, או שבוע מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' כסלו תש"פ, 08 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.